

DECYZJA RADY (WPZiB) 2018/655**z dnia 26 kwietnia 2018 r.****zmieniająca decyzję 2013/184/WPZiB w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko Mjanmie/Birmie**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 29,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 22 kwietnia 2013 r. Rada przyjęła decyzję 2013/184/WPZiB ⁽¹⁾ w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko Mjanmie/Birmie.
- (2) W dniu 26 lutego 2018 r. Rada przyjęła konkluzje, w których potępia ciągle, powszechne i systematyczne poważne naruszenia praw człowieka, których dopuszczają się wojsko i siły bezpieczeństwa Mjanmy/Birmy, i apeluje do rządu Mjanmy/Birmy i do sił bezpieczeństwa o zapewnienie bezpieczeństwa, praworządności i rozliczalności w stanach Arakan, Kaczin i Szan. W konkluzjach tych potwierdzono znaczenie obowiązującego embarga na broń i sprzęt, który może być wykorzystywany do represji wewnętrznych i zatwierdzono przedłużenie środków ograniczających. Rada zwróciła się też do Wysokiego Przedstawiciela, aby wzmocnił obecne embargo i przedstawił wnioski dotyczące ukierunkowanych środków ograniczających wobec wysokich rangą oficerów wojskowych sił zbrojnych Mjanmy (Tatmadaw), którzy są odpowiedzialni za poważne i systematyczne naruszenia praw człowieka.
- (3) W tym kontekście na Mjanmę/Birmę należy nałożyć kolejne środki ograniczające w postaci zakazu wywozu produktów podwójnego zastosowania dla użytkowników końcowych będących wojskowymi i funkcjonariuszami Policji Granicznej, ograniczeń w wywozie sprzętu służącego do monitorowania łączności, który może być wykorzystywany do represji wewnętrznych oraz ograniczeń szkoleń wojskowych i współpracy wojskowej.
- (4) Ponadto należy nałożyć ukierunkowane środki ograniczające na pewne osoby fizyczne należące do sił zbrojnych Mjanmy (Tatmadaw) oraz Policji Granicznej, odpowiedzialne za poważne łamanie praw człowieka, takie jak nawoływanie do przemocy, dyskryminacja i przemoc wobec osób należących do mniejszości w stanie Arakan oraz utrudnianie procesu dobrowolnych i bezpiecznych powrotów osób przesiedlonych ze stanu Arakan do miejsca pochodzenia jak również osobom, podmiotom i organom z nimi związanym. Ukierunkowanymi środkami ograniczającymi należy też objąć pewne osoby fizyczne należące do sił zbrojnych Mjanmy (Tatmadaw) oraz Policji Granicznej odpowiedzialne za utrudnianie świadczenia pomocy humanitarnej do osób potrzebujących lub odpowiedzialnych za utrudnianie prowadzenia niezależnych dochodzeń w sprawie domniemych poważnych naruszeń lub łamania praw człowieka jak również prowadzonych przeciwko osobom, podmiotom i organom z nimi związanym.
- (5) Nie można utrudniać przepływu pomocy humanitarnej skierowanej do potrzebującej jej ludności cywilnej, który podlega kontroli stron konfliktu zgodnie z międzynarodowym prawem humanitarnym. Należy zatem zastosować środki ograniczające wobec osób fizycznych należących do sił zbrojnych Mjanmy (Tatmadaw), które są odpowiedzialne za utrudnianie szybkiego i niezakłóconego przepływu pomocy humanitarnej skierowanej do potrzebującej jej ludności cywilnej. Takie środki ograniczające nie powinny mieć nadmiernego wpływu na dostarczanie pomocy humanitarnej i powinny być stosowane z pełnym poszanowaniem prawa dotyczącego praw człowieka i mających zastosowanie przepisów międzynarodowego prawa humanitarne.
- (6) Należy odpowiednio zmienić decyzję 2013/184/WPZiB.
- (7) Unia powinna podjąć dalsze działania, aby wprowadzić w życie niektóre środki,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji 2013/184/WPZiB wprowadza się następujące zmiany:

- 1) przed art. 1 dodaje się następujące określenia:

„ROZDZIAŁ I

OGRANICZENIA WYWOZU”;

(¹) Decyzja Rady 2013/184/WPZiB z dnia 22 kwietnia 2013 r. w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko Mjanmie/Birmie oraz uchylająca decyzję 2010/232/WPZiB (Dz.U. L 111 z 23.4.2013, s. 75).

2) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 1a

1. Zabrania się sprzedaży, dostaw, przekazywania lub wywozu, bezpośrednio lub pośrednio, wszelkich produktów i technologii podwójnego zastosowania wymienionych w załączniku I do rozporządzenia Rady (WE) nr 428/2009 (*) do celów militarnych w Mjanmie/Birmie, lub na rzecz użytkowników końcowych będących wojskowymi lub na rzecz funkcjonariuszy Policji Granicznej w Mjanmie/Birmie przez obywateli państw członkowskich lub z terytoriów państw członkowskich, lub przy wykorzystaniu statków pływających pod banderą państw członkowskich lub statków powietrznych państw członkowskich bez względu na to, czy te produkty i technologie pochodzą z terytoriów państw członkowskich.

2. Zabrania się:

a) świadczenia pomocy technicznej, usług pośrednictwa lub innych usług związanych z produktami i technologiami określonymi w ust. 1 oraz związanych ze świadczeniem, wytwarzaniem, konserwacją i używaniem takich produktów i technologii, bezpośrednio lub pośrednio, na rzecz użytkowników końcowych będących wojskowymi lub na rzecz funkcjonariuszy Policji Granicznej w Mjanmie/Birmie lub do celów militarnych w Mjanmie/Birmie;

b) zapewniania finansowania lub pomocy finansowej w związku z produktami i technologiami określonymi w ust. 1, w tym zwłaszcza udzielania dotacji, pożyczek i ubezpieczeń kredytów eksportowych, na wszelkie operacje sprzedaży, dostawy, przekazywania lub wywozu tych produktów i technologii lub na świadczenie odnośnej pomocy technicznej, usług pośrednictwa lub innych usług, bezpośrednio lub pośrednio, na rzecz użytkowników końcowych będących wojskowymi lub na rzecz funkcjonariuszy Policji Granicznej w Mjanmie/Birmie lub do celów militarnych w Mjanmie/Birmie.

3. Zakazy, o których mowa w ust. 1 i 2, pozostają bez uszczerbku dla wykonywania umów zawartych przed dniem 27 kwietnia 2018 r. lub umów dodatkowych niezbędnych do realizacji takich umów.

(*) Rozporządzenie Rady (WE) nr 428/2009 z dnia 5 maja 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system kontroli wywozu, transferu, pośrednictwa i tranzytu w odniesieniu do produktów podwójnego zastosowania (Dz.U. L 134 z 29.5.2009, s. 1).”;

3) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 2

1. Art. 1 i 1a nie mają zastosowania do:

a) sprzedaży, dostaw, przekazywania ani wywozu nieśmiertelnościowego wyposażenia wojskowego lub sprzętu, który mógłby zostać wykorzystany do represji wewnętrznych, ani produktów i technologii podwójnego zastosowania wymienionych w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 428/2009, przeznaczonych wyłącznie do zastosowań humanitarnych lub ochronnych lub do zastosowania w programach rozwoju instytucjonalnego ONZ i UE, ani do materiałów przeznaczonych do prowadzonych przez UE i ONZ operacji zarządzania kryzysowego;

b) sprzedaży, dostaw, przekazywania ani wywozu sprzętu do usuwania niewybuchów i zapasów materiałowych przeznaczonych do użycia podczas operacji usuwania niewybuchów;

c) finansowania ani dostarczania pomocy finansowej związanej z takim sprzętem lub takimi programami i operacjami;

d) świadczenia pomocy technicznej związanej z takim sprzętem lub takimi programami i operacjami,

pod warunkiem uprzedniego zatwierdzenia takiego wywozu przez odpowiedni właściwy organ.

2. Art. 1 i 1a nie mają zastosowania do odzieży ochronnej, w tym kamizelek kuloodpornych i hełmów wojskowych, wwożonych do Mjanmy/Birmy czasowo przez personel ONZ, UE lub jej państw członkowskich, przedstawicieli środków masowego przekazu, pracowników organizacji humanitarnych i organizacji działających na rzecz rozwoju oraz personel pomocniczy, i przeznaczonych wyłącznie do ich użytku osobistego.”;

4) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 3

1. Zabrania się sprzedaży, dostaw, przekazywania lub wywozu sprzętu, technologii lub oprogramowania przeznaczonych głównie do wykorzystania przy monitorowaniu lub przechwytywaniu przez rząd Mjanmy/Birmy lub w jego imieniu, połączeń internetowych i telefonicznych w sieciach telefonii ruchomej lub stacjonarnej w Mjanmie/Birmie, wyłącznie z usługami monitorowania lub przechwytywania wszelkiego rodzaju połączeń telekomunikacyjnych lub internetowych oraz udzielania pomocy finansowej i technicznej w instalowaniu, obsługiwaniu lub aktualizowaniu takiego sprzętu, technologii lub oprogramowania, przez obywateli państw członkowskich lub z terytoriów państw członkowskich.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1, państwa członkowskie mogą zezwolić na sprzedaż, dostawę, przekazywanie lub wywóz sprzętu, technologii lub oprogramowania, włącznie z usługami monitorowania lub przechwytywania wszelkiego rodzaju połączeń telekomunikacyjnych lub internetowych oraz udzielania pomocy finansowej i technicznej, o których mowa w ust. 1, jeżeli mają uzasadnione powody, aby stwierdzić, że odnośny sprzęt, technologia lub oprogramowanie nie zostaną zastosowane do represji wewnętrznych – przez rząd, organy publiczne, przedsiębiorstwa lub urzędy Mjanmy/Birmy, lub jakiegokolwiek osoby lub podmioty działające w ich imieniu lub pod ich kierunkiem.

Oдноśne państwo członkowskie informuje pozostałe państwa członkowskie oraz Komisję o każdym zezwoleniu wydanym na mocy niniejszego ustępu w terminie czterech tygodni od wydania zezwolenia.

3. Unia przyjmuje środki niezbędne do określenia stosownych elementów, które mają zostać objęte niniejszym artykułem.”;

5) dodaje się artykuły i rozdziały w brzmieniu:

„ROZDZIAŁ II

OGRANICZENIA DOTYCZĄCE SZKOLEŃ WOJSKOWYCH I WSPÓŁPRACY WOJSKOWEJ

Artykuł 4

1. Zabrania się prowadzenia szkoleń wojskowych dla sił zbrojnych Mjanmy (Tatmadaw) oraz Policji Granicznej lub współpracy wojskowej z nim.
2. Zakaz, o którym mowa w ust. 1, nie ma zastosowania do szkoleń ani współpracy mających na celu wzmocnienie zasad demokratycznych, praworządności lub poszanowania prawa międzynarodowego włącznie z międzynarodowymi prawami człowieka w Mjanmie/Birmie.

ROZDZIAŁ III

OGRANICZENIA WJAZDU

Artykuł 5

1. Państwa członkowskie stosują niezbędne środki, by uniemożliwić wjazd na ich terytorium lub przejazd przez nie:
 - a) osobom fizycznym należącym do sił zbrojnych Mjanmy (Tatmadaw) oraz Policji Granicznej, odpowiedzialnym za poważne łamanie praw człowieka w Mjanmie/Birmie;
 - b) osobom fizycznym należącym do sił zbrojnych Mjanmy (Tatmadaw) oraz Policji Granicznej odpowiedzialnym za utrudnianie świadczenia pomocy humanitarnej do osób potrzebujących;
 - c) osobom fizycznym należącym do sił zbrojnych Mjanmy (Tatmadaw) oraz Policji Granicznej odpowiedzialnym za utrudnianie prowadzenia niezależnych dochodzeń w sprawie domniemych poważnych naruszeń lub łamania praw człowieka; lub
 - d) osobom fizycznym związanym z osobami, o których mowa w lit. a), b) i c);zgodnie z wykazem w załączniku.
2. Ust. 1 nie zobowiązuje państwa członkowskiego do odmowy swoim obywatelom wjazdu na swoje terytorium.
3. Ust. 1 pozostaje bez uszczerbku dla przypadków, gdy dane państwo członkowskie związane jest zobowiązaniem wynikającym z prawa międzynarodowego, a mianowicie:
 - a) jest państwem przyjmującym międzynarodową organizację międzyrządową;
 - b) jest państwem przyjmującym międzynarodową konferencję zwołaną przez ONZ lub pod jej auspicjami;
 - c) na mocy umowy wielostronnej przyznającej przywileje i immunitety; lub
 - d) na podstawie Traktatu pojednawczego (Traktat laterański) z 1929 r. zawartego między Stolicą Apostolską (Państwem Watykańskim) a Włochami.
4. Ust. 3 uznaje się za mający zastosowanie również w przypadkach, w których państwo członkowskie jest krajem goszczącym Organizację Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie (OBWE).
5. Rada jest należycie informowana o wszystkich przypadkach przyznania przez państwo członkowskie zwolnienia na mocy ust. 3 lub 4.

6. Państwa członkowskie mogą zastosować wyłączenia ze środków nałożonych na podstawie ust. 1 w przypadkach, gdy podróż jest uzasadniona pilną potrzebą humanitarną lub uczestnictwem w posiedzeniu międzyrządowym, włącznie z posiedzeniami popieranymi przez Unię Europejską lub których gospodarzem jest Unia Europejska lub dane państwo członkowskie sprawujące przewodnictwo w OBWE, gdzie prowadzony jest dialog polityczny bezpośrednio propagujący polityczne cele środków ograniczających, w tym demokrację, prawa człowieka i praworządność w Mjanmie/Birmie.

7. Państwo członkowskie, które zamierza przyznać wyłączenia określone w ust. 6, powiadamia o tym na piśmie Radę. Zwolnienie uważa się za przyznane, chyba że co najmniej jeden członek Rady wniesie sprzeciw na piśmie w ciągu dwóch dni roboczych od otrzymania powiadomienia o proponowanym zwolnieniu. W przypadku gdy co najmniej jeden członek Rady wniesie sprzeciw, Rada może postanowić o przyznaniu proponowanego wyłączenia, stanowiąc większością kwalifikowaną.

8. W przypadkach gdy zgodnie z ust. 3, 4, 6 lub 7 państwo członkowskie zezwala na wjazd lub przejazd przez jego terytorium osobom wymienionym w załączniku, zezwolenie jest ograniczone do celu, dla którego zostało wydane oraz do wymienionych w nim osób.

ROZDZIAŁ IV

ZAMROŻENIE ŚRODKÓW FINANSOWYCH I ZASOBÓW GOSPODARCZYCH

Artykuł 6

1. Zamrożone zostają wszelkie środki finansowe i zasoby gospodarcze należące do następujących osób i podmiotów lub przez nie posiadane, przechowywane lub kontrolowane:

- a) osób fizycznych należących do sił zbrojnych Mjanmy (Tatmadaw) oraz Policji Granicznej, odpowiedzialnych za poważne naruszenia praw człowieka w Mjanmie/Birmie; lub
- b) osób fizycznych należących do sił zbrojnych Mjanmy (Tatmadaw) oraz Policji Granicznej odpowiedzialnym za utrudnianie świadczenia pomocy humanitarnej do osób potrzebujących; lub
- c) osób fizycznych należących do sił zbrojnych Mjanmy (Tatmadaw) oraz Policji Granicznej odpowiedzialnym za utrudnianie prowadzenia niezależnych dochodzeń w sprawie domniemanych poważnych naruszeń lub łamania praw człowieka; lub
- d) osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów związanych z osobami fizycznymi, o których mowa w lit. a), b) i c),

zgodnie z wykazem zamieszczonym w załączniku.

2. Nie udostępnia się osobom fizycznym lub prawnym, podmiotom i organom wymienionym w załączniku, ani też na ich rzecz, bezpośrednio lub pośrednio, żadnych środków finansowych ani zasobów gospodarczych.

3. Właściwy organ państwa członkowskiego może zezwolić na odblokowanie niektórych zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych lub na udostępnienie ich na warunkach, jakie uzna za stosowne, po ustaleniu, że odnośne środki finansowe lub zasoby gospodarcze są:

- a) niezbędne do zaspokojenia podstawowych potrzeb osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów wymienionych w załączniku oraz członków rodzin pozostających na utrzymaniu takich osób fizycznych, w tym opłat za żywność, z tytułu najmu lub kredytu hipotecznego, za leki i leczenie, podatków, składek ubezpieczeniowych oraz opłat za usługi użyteczności publicznej;
- b) przeznaczone wyłącznie na pokrycie uzasadnionych kosztów honorariów lub zwrotów poniesionych wydatków związanych z usługami prawniczymi;
- c) przeznaczone wyłącznie na pokrycie opłat lub należności za usługi polegające na zwykłym przechowywaniu lub utrzymywaniu zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych;
- d) niezbędne do pokrycia nadzwyczajnych wydatków, pod warunkiem że odnośny właściwy organ powiadomił właściwe organy pozostałych państw członkowskich oraz Komisję o powodach, dla których uważa, że należy udzielić szczególnego zezwolenia, co najmniej dwa tygodnie przed jego udzieleniem; lub
- e) zostaną one wpłacone na rachunek lub wypłacone z rachunku misji dyplomatycznej lub misji konsularnej lub organizacji międzynarodowej posiadającej immunitet na mocy prawa międzynarodowego, o ile wpłaty te są przeznaczone na oficjalne cele misji dyplomatycznej lub misji konsularnej lub organizacji międzynarodowej.

Państwo członkowskie informuje pozostałe państwa członkowskie oraz Komisję o wszelkich zezwoleniach udzielonych na podstawie niniejszego ustępu.

4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 właściwe organy państwa członkowskiego mogą zezwolić na odblokowanie niektórych zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych, jeżeli spełnione są następujące warunki:

- a) środki finansowe lub zasoby gospodarcze są przedmiotem orzeczenia arbitrażowego wydanego przed datą umieszczenia w wykazie w załączniku osoby fizycznej lub prawnej, podmiotu lub organu, o których mowa w ust. 1, lub orzeczenia sądowego lub decyzji administracyjnej wydanych w Unii, lub orzeczenia sądowego wykonalnego w danym państwie członkowskim, przed tą datą lub po tej dacie;
- b) środki finansowe lub zasoby gospodarcze zostaną wykorzystane wyłącznie w celu zaspokojenia roszczeń zabezpieczonych takim orzeczeniem lub decyzją lub uznanych za zasadne w takim orzeczeniu lub decyzji, w granicach określonych przez mające zastosowanie przepisy ustawowe i wykonawcze regulujące prawa osób, którym takie roszczenia przysługują;
- c) orzeczenie lub decyzja nie zostały wydane na korzyść osoby fizycznej lub prawnej, podmiotu lub organu wymienionych w załączniku; oraz
- d) uznanie orzeczenia lub decyzji nie jest sprzeczne z porządkiem publicznym danego państwa członkowskiego.

Państwo członkowskie informuje pozostałe państwa członkowskie oraz Komisję o wszelkich zezwoleniach udzielonych na podstawie niniejszego ustępu.

5. Ust. 1 nie uniemożliwia osobie fizycznej lub prawnej, podmiotowi lub organowi, umieszczonym w załączniku, dokonywania płatności należnej z tytułu umowy lub porozumienia (lub na mocy zobowiązania) zawartych przez osobę fizyczną lub prawną, podmiot lub organ, przed dniem umieszczenia tych osób fizycznych, prawnych, podmiotów lub organów w wykazie znajdującym się w załączniku, pod warunkiem że dane państwo członkowskie ustaliło, że płatność nie narusza ust. 3.

6. Ust. 2 nie ma zastosowania do księgowania na zamrożonych rachunkach:

- a) odsetek ani innych dochodów z tych rachunków;
- b) płatności należnych z tytułu umów, porozumień lub zobowiązań, które zostały zawarte lub powstały przed datą objęcia tych rachunków środkami przewidzianymi w ust. 1 i 2; lub
- c) płatności należnych z tytułu orzeczeń sądowych, decyzji administracyjnych lub orzeczeń arbitrażowych wydanych w Unii lub wykonalnych w danym państwie członkowskim;

pod warunkiem że wszelkie takie odsetki, inne dochody i płatności nadal podlegają środkom przewidzianym w ust. 1.

ROZDZIAŁ V

PRZEPISY OGÓLNE I KOŃCOWE

Artykuł 7

1. Rada, stanowiąc jednomyślnie na wniosek państwa członkowskiego lub Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa, sporządza i zmienia wykaz znajdujący się w załączniku.

2. Rada przekazuje decyzję, o której mowa w ust. 1, wraz z uzasadnieniem umieszczenia w wykazie, danej osobie fizycznej lub prawnej, danemu podmiotowi lub danemu organowi bezpośrednio — jeżeli adres jest znany — albo w drodze opublikowania ogłoszenia, umożliwiając takiej osobie, takiemu podmiotowi lub takiemu organowi przedstawienie uwag.

3. W przypadku gdy zostaną zgłoszone uwagi lub przedstawione istotne nowe dowody, Rada dokonuje przeglądu decyzji, o której mowa w ust. 1, i odpowiednio informuje daną osobę fizyczną lub prawną, dany podmiot lub dany organ.

Artykuł 8

1. Załącznik zawiera uzasadnienie umieszczenia w wykazie osób fizycznych i prawnych, podmiotów i organów, o których mowa w art. 5 ust. 1 i art. 6 ust. 1.

2. W załączniku podaje się również ewentualnie dostępne informacje konieczne do zidentyfikowania danych osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów. W przypadku osób fizycznych informacje takie mogą obejmować imiona i nazwiska, w tym pseudonimy, datę i miejsce urodzenia, obywatelstwo, numer paszportu i dowodu tożsamości, płeć, adres – o ile jest znany – oraz funkcję lub zawód. W odniesieniu do osób prawnych, podmiotów lub organów, informacje takie mogą obejmować nazwy, miejsce i datę rejestracji, numer rejestracji i miejsce prowadzenia działalności.

Artykuł 9

Zabrania się świadomego i umyślnego udziału w działaniach, których celem lub skutkiem jest omińnięcie środków ustanowionych w niniejszej decyzji.

Artykuł 10

Nie są zaspokajane żadne roszczenia w związku z jakąkolwiek umową lub transakcją, których wykonanie zostało zakłócone, bezpośrednio lub pośrednio, w całości lub części, przez środki nałożone niniejszą decyzją, w tym roszczenia odszkodowawcze lub wszelkie inne roszczenia tego rodzaju, takie jak roszczenia o odszkodowanie lub roszczenia wynikające z gwarancji, w szczególności roszczenia o przedłużenie terminu płatności lub o zapłatę obligacji, gwarancji lub zabezpieczeń, w szczególności gwarancji finansowych lub finansowych listów gwarancyjnych w jakiegokolwiek formie – o ile zostały one wniesione przez:

- a) wskazane osoby fizyczne lub prawne, podmioty lub organy wymienione w wykazie w załączniku;
- b) jakiegokolwiek osoby fizyczne lub prawne, podmioty lub organy działające za pośrednictwem lub w imieniu osób, podmiotów lub organów, o których mowa w lit. a).

Artykuł 11

W celu maksymalizacji oddziaływania środków przewidzianych w niniejszej decyzji, Unia zachęca państwa trzecie do przyjmowania środków ograniczających podobnych do tych przewidzianych w niniejszej decyzji.

Artykuł 12

Niniejszą decyzję stosuje się do dnia 30 kwietnia 2019 r. Jest ona przedmiotem stałego przeglądu. Jeżeli Rada uzna, że cele niniejszej decyzji nie zostały osiągnięte, jej okres obowiązywania zostaje przedłużony lub dokonuje się w niej odpowiednich zmian.”;

- 6) art. 4 i 5 otrzymują numerację odpowiednio 13 i 14;
- 7) dodaje się załącznik zamieszczony w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 26 kwietnia 2018 r.

W imieniu Rady
E. ZAHARIEVA
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK

**Wykaz osób fizycznych i prawnych, podmiotów i organów, o których mowa w art. 5 ust. 1 i art. 6
ust. 1”**
